

Sygn. akt IX U 1411/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Iwona Krakowczyk

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania Z. C. (Z. C.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę

na skutek odwołania Z. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 25 maja 2016r. Znak (...) zmienionej decyzją z dnia

z dnia 31 maja 2016r. Znak (...)

oddala odwołanie

Sędzia:

Sygn. akt IX U 1411/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. zaskarżoną decyzją z 25.05.2016r., zmienionej decyzją z 31.05.2016r., przyznał ubezpieczonemu Z. C. (C.) prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i zawiesił wypłatę emerytury, gdyż ubezpieczony kontynuuje zatrudnienie oraz z powodu zbiegu prawa do więcej niż do jednego świadczenia na podstawie art. 95 ustawy.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od tej decyzji podnosząc, iż aktualnie z żadnych świadczeń z ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie korzysta, w związku z czym art. 95 nie może mieć zastosowania, natomiast z pracy zrezygnuje w chwili, gdy pozostanie jedynym powodem zawieszenia wypłaty emerytury z ZUS. Ubezpieczony dodał, że przyznaniu ubezpieczonemu prawa do emerytury policyjnej oraz jej wypłata nie wykluczało

przyznania prawa do emerytury z ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zatem zawieszenie wypłaty emerytury z FUS jest dla niego krzywdzące i niesprawiedliwe.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zaprezentowane w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje.

Ubezpieczony urodził się (...)

Ubezpieczony 08.03.2016r. złożył w organie rentowym Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wniosek o emeryturę.

Ubezpieczony od 01.04.2012r. do nadal pozostaje w stosunku pracy w Urzędzie Miasta w W..

Decyzją z 25.05.2016r., zmienionej decyzją z 31.05.2016r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od 01.03.2016r., na podstawie art. 24 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ustalając wysokość świadczenia na podstawie art. 26 tej ustawy, która wyniosła 1.680,23zł brutto.

Z powodu zatrudnienia kontynuowanego przez ubezpieczonego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą – Urzędem Miasta w W.- na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, tj. przed 01.03.2016r., organ rentowy zawiesił wypłatę emerytury.

Organ rentowy w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji podał, że wypłata emerytury ubezpieczonego podlega zawieszeniu również z powodu zbiegu prawa do więcej niż do jednego świadczenia, na podstawie art. 95 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Ubezpieczony od 01.06.1991r. uprawniony jest do emerytury policyjnej, która od marca 2016r. wynosi 1.889,58zł.

Powyższe ustalił Sąd w oparciu o dane wynikające z akt organu rentowego i dane te uznał za wystarczające do rozstrzygnięcia sprawy.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Spór w niniejszej sprawie polega na ustaleniu, czy organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznając ubezpieczonemu prawo do emerytury zasadnie zawiesił wypłatę świadczenia.

Bezsporne natomiast jest między stronami, że ubezpieczony jest do chwili obecnej zatrudniony na podstawie umowy o pracę w Urzędzie Miasta w W. i zatrudnienie to trwa nieprzerwanie od 01.04.2012r.

Jak wynika z treści art. 103a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz. U. z 2016, poz. 887 ze zm) prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

Niewątpliwie zatem w sytuacji, gdy ubezpieczonemu organ rentowy przyznał prawo do emerytury od 01.03.2016r. i ubezpieczony pozostawał z stosunku pracy przed tym dniem i z pracodawcą nie rozwiązał stosunku pracy i zatrudnienie to trwa do chwili obecnej, zasadnie organ rentowy zawiesił ubezpieczonemu wypłatę emerytury, gdyż zostały spełnione przesłanki art. 103a powołanej ustawy z 17.12.1998r. i już spełnienie się tej podstawy uzasadnia zawieszenie wypłaty świadczenia ubezpieczonego przez organ rentowy.

Natomiast faktycznie istnieje jeszcze druga podstawa zawieszenia, tj. zbieg prawa do świadczeń.

Jak wynika z treści art. 95 ust. 1 ustawy z 17.12.1998r. w razie zbiegu u jednej osoby prawa do kilku świadczeń przewidzianych w ustawie wypłaca się jedno z tych świadczeń - wyższe lub wybrane przez zainteresowanego

Nie ma zatem racji ubezpieczony, który twierdzi, że powołany art. 95 go nie dotyczy.

Kwestia zbiegu prawa do świadczeń przyznanych na podstawie Ustawy o emeryturach i rentach z FUS ze świadczeniami tzw. mundurowymi, przyznanymi na podstawie odrębnych przepisów była już przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego i Sąd Najwyższy prezentuje w tym zakresie niezmiennie stanowisko, które tutaj Sąd w pełni podziela.

Zgodnie z tym stanowiskiem sprawy zbiegu prawa do emerytury powszechnej i renty wojskowej rozstrzyga się zgodnie z powszechnymi regułami ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. z 2009 r. Dz.U. Nr 153, poz. 1227 zez zm.) i tzw. zasadą jednego świadczenia. Zasada ta dotyczy również zbiegu prawa do emerytury lub renty określonych w ustawie emerytalnej z prawem do świadczeń określonych w odrębnych przepisach z zakresu zabezpieczenia społecznego, niezależnie od ich ubezpieczeniowego czy też zabezpieczeniowego charakteru, z wyjątkami wskazanymi w art. 96 ustawy. Ubezpieczony uprawniony do świadczenia z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i pobierający to świadczenie, nie może jednocześnie pobierać emerytury wojskowej, mimo że spełnił warunki do jej nabycia i prawo to zostało mu przyznane (postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z 2013-03-20, I UK 655/12, Legalis). Podobne rozstrzygnięcie zawierają wyroki Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2004 r., II UK 292/03 (OSNP 2005 nr 1, poz. 10) oraz z dnia 8 maja 2012 r., II UK 237/11 (...). W tym ostatnim orzeczeniu wprost stwierdzono, że sprawy zbiegu prawa do emerytury powszechnej i renty wojskowej rozstrzyga się zgodnie z powszechnymi regułami ustawy emerytalnej i tzw. zasadą jednego świadczenia. Zasada ta dotyczy również zbiegu prawa do emerytury lub renty określonych w ustawie emerytalnej z prawem do świadczeń określonych w odrębnych przepisach z zakresu zabezpieczenia społecznego, niezależnie od ich ubezpieczeniowego czy też zabezpieczeniowego charakteru, z wyjątkami wskazanymi w art. 96 ustawy emerytalnej.

Wskazać także należy, iż kwestię zbiegu prawa do świadczeń rozstrzyga także ustawa o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin z dnia 18 lutego 1994 r. (t.j. z 6 maja 2016 r., Dz.U. z 2016 r. poz. 708) w art. 7, zgodnie z którym w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty przewidzianych w ustawie z prawem do emerytury lub renty albo do uposażenia w stanie spoczynku lub uposażenia rodzinnego przewidzianych w odrębnych przepisach wypłaca się świadczenie wyższe lub wybrane przez osobę uprawnioną, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej. Wybór świadczenia przewidzianego w odrębnych przepisach nie pozbawia osoby uprawnionej innych świadczeń i uprawnień przysługujących emerytom i rencistom policyjnym.

W tej sytuacji, gdy przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że zaskarżona decyzja organu rentowego jest zasadna Sąd, na podstawie powołanych przepisów, z mocy art. 477¹⁴ §1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonego nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

SSO Janina Kościelniak